

eredoctoraten die aan M. Luther King, Beyers Naudé en Dom Helder Camara zijn verleend.' Een week later reageerde Schenkeveld enthousiast. Hij raadde De Bruijne aan juristen te raadplegen. Wijs geworden door de affaire rond het eredoctoraat aan Notohamidjojo in 1972, schreef Schenkeveld: 'Ik hoop dat de heer Yap geen donkere vlekken in zijn verleden heeft, anders zullen die zeker door bepaalde personen binnen de universiteit ontdekt worden.'

102 De juristen binnen de Vrije Universiteit hoefden nauwelijks te worden overtuigd. Bij monde van I. A. Diepenhorst werd de lobby voor Thiam Hien een half jaar later voortgezet. 'Het zou onze universiteit sieren indien zij op deze wijze een voorvechter voor de handhaving van de mensenrechten in het heden zich te dezen zo ongelukkig gedragende Indonesië wilde eren', schreef Diepenhorst het College van Decanen. Hij erkende dat 'uitnemende wetenschappelijke verdiensten voor de beoefening van het recht niet aanwezig' waren. 'Daarentegen is er een reële geheel belangeloze inzet voor het bevechten van recht en gerechtigheid dat op hoge waardering aanspraak maakt.'

De keuze lag in Indonesië politiek gevoelig. Thiam Hien was in 1913 geboren in Atjeh en werd opgeleid aan de toenmalige Rechtshogeschool in Batavia, waarna hij rechten ging studeren te Leiden. Tijdens de onafhankelijkheidsoorlog koos hij de zijde van de nationalistten, maar bepleitte tegelijkertijd verzoening met Nederland. Tijdens het bewind van Soekarno (1945-1965) kwam hij al op voor de mensenrechten. Maar dat bracht Thiam pas in de problemen nadat generaal Soeharto aan de macht kwam, vooral toen hij gearresteerde leden van de (vermeende) communistische coup poging begon te verdedigen. Hij werd in de daaropvolgende jaren twee keer gearresteerd en tot langdurige gevangenisstraffen veroordeeld.

Erger leed trof hem vier jaar na de promotie. Op 27 december 1984 werd zijn vrouw tegen middernacht overvallen en ernstig verwond. De gedachten van de Vrije Universiteit gingen meteen uit naar een politieke aanslag, al werd 'gewone criminaliteit' niet uitgesloten. Gewone criminaliteit was het, zo meldde Thiam Hien enige tijd later zelf. Het deed niets af aan de gevaarlijke situatie waarin alle Indonesiërs maar zeker ook mensenrechtenactivist Yap Thiam Hien verkeerden.